

Bibliografická poznámka

V roku 2005 si žilinská verejnosť pripomína 60 rokov od úmrtia významného českého lekára a humanistu Ivana Háľka. Tento lekár - ľudomil, strávil na Slovensku - v Čadci a v Žiline, 40 najplodnejších rokov svojho života. Okrem lekárskej praxe vykonával rôznu osvetu, ktorou chcel pozdvihnúť kultúrnu a duševnú úroveň ľudí. Písal rôzne dokumentárne štúdie o sociálnych, kultúrnych a zdravotných pomeroch na Slovensku. Okrem spomínaných osvetových článkov mu vyšli tri väčšie publikácie, ktoré sú obrazom našej spoločnosti prvej polovice 20. storočia. Keďže MUDr. Ivan Hálek bol jedným zo zakladateľov druhej detskej nemocnice na Slovensku, ktorá bola založená práve v Žiline, je jeho meno trvalo zviazané aj s históriou žilinskej Nemocnice s poliklinikou.

Žilinská knižnica, Úsek regionálnej bibliografie informácií a informačných štúdií sa podujal práve v tomto roku vydať bibliografiu, ktorá pomôže prípadným záujemcom viac priblížiť túto veľkú osobnosť českých a slovenských dejín.

Úvodná časť bibliografie je venovaná životným osudom Ivana Háľka.

Pri spracovávaní tejto časti som čerpala z rôznych dostupných prameňov, ale aj z poskytnutých materiálov od Dr. Juraj Szántóa, ktorý žije v Prahe, kde založil Spoločnosť MUDr. Ivana Háľka. Rôznymi aktivitami sa pričiňuje o to, aby sa na túto veľkú osobnosť nezabudlo. Týmto mu za poskytnuté materiály ako aj za aktivity, ktoré robí vyslovujem úprimné poďakovanie.

Samotná bibliografická časť sa skladá z bibliografie knižnej tvorby, z bibliografie prekladov a z bibliografie článkov. Záznamy v jednotlivých častiach sú radené chronologicky.

Bibliografia je doplnená o obrazový materiál, ktorý sme získali z internetovej stránky Spoločnosť MUDr. Ivana Háľka (www.halek.cz).

zostavovateľka

Životné osudy

Ivan Hálek sa narodil 11. novembra 1872 v Prahe v rodine českého básnika, spisovateľa a publicistu Vítězslava Háľka, ktorý bol najobľúbenejším básnikom mladej generácie druhej polovice 19. storočia. Vítězslav bol domácim učiteľom v rodine advokáta Mikuláša Horáčka, ktorého dcéra sa stala múzou najkrajších básní jeho ľubostnej lyriky. Najskôr sa ukazovalo, že prežijú spolu šťastný život, ktorý im však osud nedoprial. Rodinnú idylu zakrátko prerušilo úmrtie ich prvorodeného syna. Ich druhý syn Ivan sa narodil v roku 1872, ale otec sa z neho dlho netešil, lebo na vrchole svojej umeleckej tvorby ochorel a zomrel tri dni pred jeho druhými narodeninami. Nedožil sa ani štyridsiatky. Vyrastajúci Ivan nemal na otca žiadne osobné spomienky, poznával ho iba z rozprávania svojej mamy a príbuzných, neskôr z jeho literárneho diela. Matka Dorotka Háľková - v obavách o existenčnú istotu - sa presťahovala z Prahy do obce Skrchleby pri Nymburku na majer k švagrovi. Syna, ktorý tam chodil do ľudovej školy vychovávala v duchu ideálov jeho proslovansky orientovaného otca a sama mu bola vzorom svojim čestným charakterom a zmyslom pre sociálnu spravodlivosť. Neskoršie sa s Ivanom, ktorého chcela zapísať do gymnázia a po maturite mu zabezpečiť aj univerzitné štúdium, vrátila do Prahy. V roku 1890 sa zapísal na lekársku fakultu Karlovej univerzity, kde v roku 1896 promoval. Na univerzite v Prahe sa zblížil so slovenskými študentami, aj s ich spolkom Detvan, propagujúcim učenie Tolstého, ktoré pôsobilo na Háľkov filozofický idealizmus. Sám Hálek sa vyjadril: "Tolstoj videl tak hlboko do ľudskej duše, že mi pripadal ako nejaký nadľudský, skoro jasnovidný intelekt. Fascinovaný jeho psychológiou prijímal som jeho filozofiu, takmer slepo." Uvádza, že cez Tolstého sa vrátil späť k takým pojmom ako boh, duša, nesmrteľnosť. Robili tak napokon mnohí vtedajší mladí intelektuáli - slovenskí aj českí. Práve na tejto báze sa Hálek zblížil s viacerými Slováckmi študujúcimi v Prahe. Blízky vzťah mal najmä k Dušanovi Makovickému, Albertovi Škarvanovi a Vavrovi Šrobárovi. Cez svojich slovenských priateľov ho nadobudol i k Slovensku. Vzťah k Slovensku v ňom posilnili i kontakty s profesorom T. G. Masarykom, ktorý programovo hlásal ideu československej vzájomnosti a potrebu šírenia vzdelanosti a osvety v najširších vrstvách. Po skončení medicíny mal možnosť pracovať na univerzite, alebo si mohol otvoriť lekársku ordináciu v Prahe. Miesto toho odišiel v roku 1901 na Slovensko. Zaujímavým rodinným svedectvom v otázke prečo sa rozhodol odísť na

Slovensko, namiesto čakania na príležitosť pracovať v Prahe, je niekoľko riadkov z nevydanej biografie, ktorú napísala podľa rozprávania Hálkovej matky Dorotky jeho manželka Louisa, ktorá napísala: „Aféra Hillsnerova, ktorá v roce 1899 rozbouřila klidnou životní hladinu českých občanů měla pro Ivana Hála následky, přispěla k vyjasnění i vyřešení nejistoty o jeho budoucnost...“ Matkin švagor, Dr. Černý Ivanovi vytkol, že článkom *Na adresu polenských lékařů* sa postavil na stranu T. G. Masyryka, ktorý bol podľa antisemitskej časti českej spoločnosti kúpený židovskými peniazmi, aby vyvrátil obvinenia židov z jednej rituálnej vraždy. Doktor Černý, ktorý v detstve nahradzoval Ivanovi aj otca, toto mladému lekárovi veľmi vytykal a nemohol mu to odpustiť. Mladý lekár Hálek si uvedomoval, že sa od strýka a ostatných príbuzných nedočká žiadnej pomoci, či už spoločenskej alebo hmotnej a začal hľadať uplatnenie inde. Iba málokto tuší, že to bol hlavný motív rozhodnutia dr. Ivana Hála už nevyčkávať, či ho prijmú za asistenta niektorej kliniky a tak hľadal uplatnenie ďaleko od Prahy. Vtedy si spomenul na slovenských priateľov, medzi inými aj na Dušana Makovického, ktorý bol lekárom v Žiline. Ten ho pozval na Slovensko a nabádal ho aby si vybral za pôsobisko Kysuce. Tak sa aj stalo. V roku 1901 sa Ivan Hálek usadil ako praktický lekár v Čadci. Tu neskôr presťahoval aj svoju manželku a potom aj starnúcu mamičku Dorotku. V tom čase boli Kysuce jednou z najchudobnejších a najzaostalejších kútov Uhorska. O priemysle sa tu nedalo hovoriť, obživu ľuďom zabezpečovalo len biedne neúrodné poľnohospodárstvo. Tu sa stretol s hladom, biedou, nevedomosťou ľudí, so zlou hygienou a vysokou chorobnosťou. Hálek sa usiloval o odstránenie zlých sociálnych javov aj osobným príkladom, snažil sa pozdvihnúť kultúrnu úroveň a duševnú zaostalosť kysuckých ľudí požičovaním kníh, časopisov, uverejňovaním skúseností. Začiatkom 20. storočia bola na Kysuciach veľmi vysoká úmrtnosť detí. Na tisíc živo narodených detí zomierala v prvom roku života takmer polovica detí, presnejšie 424. Hálek ako moderný a vzdelaný lekár nemohol súhlasiť s ponechaním voľnej ruky prírodnému výberu. Keď pátral po príčinách tejto strašnej biedy i ľahostajnosti, narazil na alkoholizmus, v tom čase masový jav v tejto oblasti Slovenska. Pokúšal sa ho liečiť osvetou. Putoval po kopaniciach, po zablatených chodníkoch a žasol nad zlými podmienkami, v ktorých tu ľudia žili /v drevených chatách bez komínov, kde dym štípal ľudí do očí, sadze sa usadzovali na múroch izieb, ľudia boli podvyživení - neúrodná pôda ich nedokázala uživiť, preto odchádzali za prácou do Ameriky, alebo na Dolnú zem/. Hálek tieto svoje skúsenosti podrobne

opísal v útlej knižke **Zápisky lekára**, ktorá vyšla po prvý raz v roku 1937. Keď sa dennodne stretával s hladom a ľudskou biedou, v tom čase začal pochybovať o idealistickej filozofii a premýšľal o novom výklade sveta a života, ktorý by odpovedal aj na jeho sociálne otázky a pochybnosti. Odpovede na svoje otázky našiel v učení dialektického materializmu a sociálnej demokracii.

Ako lekár sledoval výskyt chorôb, zaviedol si karty jednotlivých pacientov, skúmal ich životosprávu a ostatné životné podmienky, dosiahnutý priemerný vek, pôrodnosť, úmrtnosť. Zistené údaje uverejňoval v časopisoch už po dvoch rokoch svojho pôsobenia na Kysuciach. Snažil sa tak upozorniť verejnosť na bezútešnú situáciu v tomto kraji. Postupne dospel k názoru, že ani boj proti alkoholizmu, ani osveta a ani on sám svojím odborným pôsobením i hlboko ľudským vzťahom ku svojim pacientom nedokážu tento stav od základu zmeniť. Začal sa preto viac orientovať na verejnú činnosť. Jeho manželka Luisa sa tiež po jeho boku osvedčila ako obetavá širitelka osvety, keď chodila do rodín a vyučovala negramotné deti. Zapojila sa aj do spolkovkej činnosti a po dlhé roky zastávala funkciu predsedníčky žilinskej Živeny.

Po štvorročnom pôsobení v mestečku na Kysuci prijal Ivan Hálek ponuku Dušana Makovického a presídlil sa do Žiliny, kde prevzal jeho prax i s bytom. /Makovický sa od roku 1905 stal tajomníkom i osobným lekárom v rodine ruského spisovateľa L. N. Tolstého v Jasnej Poľane /. V Žiline bola skladba Hálkovej pacientúry už pestrejšia. Boli to mešťania, živnostníci, robotníci i dedinčania z blízkeho a vzdialeného okolia. Ani tam však nezabudol na svojich Kysučanov, tí cestovali za ním a aj on sa vracal k nim, a to nielen pri slávnostných príležitostiach ešte po desaťročiach ...

Hálkova lekárska i verejná činnosť nebola bez politického nádychu a preto sa Hálek stal trňom v oku uhorských úradov, ktoré využili to, že nemal štátne občianstvo a v roku 1913 ho z Uhorska vypovedali súdnym uznesením. Pred vyhostením ho zachránila žilinská verejnosť, pacienti i priatelia, ktorí spísali petíciu. Počas I. svetovej vojny však musel aj tak Žilinu opustiť. Narukoval ako vojenský lekár a pôsobil vo viacerých vojenských nemocniciach vtedajšieho Rakúsko-Uhorska. Ivan Hálek privítal vznik ČSR s veľkým nadšením a očakávaním. V roku 1918 sa stal členom Revolučného národného zhromaždenia. V Žiline, kde bolo sídlo Ministerstva s plnou mocou pre správu Slovenska, ho menoval minister Dr. Vavro Šrobár rezortným šéfom zdravotníctva a po premiestnení vlády do Bratislavy zastával tento úrad aj tam. Od založenia Československého červeného kríža

v roku 1919 bol členom jeho ústredného vedenia a predsedom tejto humanitárnej spoločnosti na Slovensku. Bol jedným z lekárov - učiteľov ošetrovateľskej školy, založenej práve Československým červeným krížom v Martine, kam dochádzal vyučovať bez uplatnenia nároku na odmenu a náhradu cestovného. Kandidoval vo voľbách do Národného zhromaždenia v roku 1920, kedy bol zvolený za poslanca za Slovenskú národnú a roľnícku stranu. Na pôde poslaneckej snemovne pôsobil vo výbore pre zdravotníctvo a snažil sa dosiahnuť zlepšenie zdravotnej situácie na Slovensku. Publikoval rôzne články, napr. **Ako je postarané o zdravotníctvo v republike**, kde kritizuje stav zdravotníckej starostlivosti na Slovensku. Napr. článkom **Odalkoholizovať republiku** vyzýval do boja proti alkoholizmu. Na jednom zo stretnutí vystúpil aj s prejavom **Organizácia verejnej zdravotníckej služby**. Kvôli politickým útokom z rôznych strán sa v roku 1923 vzdal poslaneckého mandátu, vzdal sa aj funkcie referenta pre zdravotníctvo bez nároku na penziu a vrátil sa k lekárskej praxi. Ivan Hálek zostal v Bratislave ešte rok. Odborne sa vyškolil na detskej klinike u prof. MUDr. J. Brdlíka. Práve aj jeho zásluhou v roku 1921 otvorili v Žiline Bytčici druhú Detskú nemocnicu na Slovensku, ktorej primárom sa stal MUDr. Ivan Hálek. Detská nemocnica bola známa v rámci celej Československej republiky. Tu pôsobilo pod vedením MUDr. Ivana Háleka veľa známych a výborných lekárov. Odborne fundovaný znalec detskej psychiky, svedomitý v práci bol pre spolupracovníkov i pre pacientov viac ako lekár. Aby spríjemnil deťom nemocničný pobyt, zorganizoval bábkové divadielko. V roku 1924 preložil do slovenčiny zdravotno-výchovnú bábkohru Dr. K. Drimla **Bacilínek**. Účelom hry nebolo iba pobaviť, ale deti i rodičov poučiť o zásadách boja proti chorobám. Vystúpenie spájalo s krátkym populárnym výkladom. Druhé vydanie tohto prekladu vyšlo v Žiline v roku 1936, čo svedčí o veľkej popularite tejto hry. Ivan Hálek bol veľkým milovníkom divadelného umenia a spolu so svojou manželkou vykonal v Bytčici veľa záslužnej práce. Bol aj jedným z hlavných iniciátorov a organizátorov ochotníckeho divadelného súboru v Bytčici, ktorý na svoju dobu dosahoval vysokú umeleckú úroveň. Réžiu hier tohto ochotníckeho divadelného súboru v Bytčici a Žiline často mávali aj český herec a režisér Ladislav Boháč, manžel Hálkovej dcéry Tatiany, ale aj Zdeněk Štěpánek, český herec a režisér, manžel Hálkovej dcéry Eleny a otec českej herečky Jany Štěpánkovej.

Popri svojej práci aj publikoval. Jeho články v časopisoch sa vyznačujú presvedčivou argumentáciou založenou na štúdiu odborných publikácií a štatistík, na skúsenostiach z vlastnej praxe i na poznatkoch, ktoré získal na

cestách v zahraničí. Napr. článok **Ako ozdraviť našu dedinu**, vydaný Osvetovým ústavom pre Slovensko v roku 1929, je na svoju dobu veľmi progresívny, dobre zrozumiteľný a je to aj praktický návod ako vytvárať lepšie životné a pracovné podmienky pre vidieckeho obyvateľstvo. Tu sa dozvedáme o zaostalosti kysuckej dediny v minulosti, príbytkoch bez základných hygienických prostriedkov. MUDr. Hálek radí ľuďom, ako postaviť zdravotne nezávadné sociálne zariadenia, studňu, vodovod, vysvetľuje dôvody ich naliehavej potreby. Uvádza hygienické minimum dedinského príbytku a vymenúva preventívne opatrenia pred prechladnutím, tuberkulózou a inými chorobami, ktoré sa v hygienicky neudržiavanej dedine veľmi rýchlo a ľahko rozširujú. V roku 1928 bol v Žiline otvorený Sociálnozdravotný dom ČSČK. Pri otvorení vo svojej slávnostnej prednáške, ktorú nazval **Zdravotnícke závädy a úlohy na Slovensku**, predostiera Ústrediu ČSČK niekoľko námetov pre plán jeho činnosti. V tejto prednáške uvádza smutné skutočnosti o zlom zdravotnom stave obyvateľstva v Hornotrenčianskej župe a navrhuje nápravy. Dr. Hálek napríklad navrhuje: nové postupy a zvýšený boj proti alkoholizmu, poradne pre budúce matky, navrhuje odstrániť nevedomosť v oblasti starostlivosti o dieťa, zaviesť pri každej škole detské ihrisko, na dedinách navrhuje zaviesť parné kúpele a mnoho ďalších rád. V roku 1937 vydal svoje dielo **Kysuce - Pokus lekára o sociológiu hornatých krajov Slovenska**. V priebehu desaťročí posielal svoje príspevky do mnohých slovenských a českých časopisov /Hlas, Nové časy, Kysucké hlasy, Právo ľudu, Ľudový denník, Naš ľud, Prúdy, Slovenské zvesti, Slovenské pohľady, Slovenský týždenník, Zdravý lid, Zdravý život, Tvorba/. Jeho práca na poli zdravotnej osvety a vzdelávania na Slovensku nemala v tých časoch obdobu a jeho výskumy v sociologickej oblasti sú veľmi vzácnym dokumentárnym materiálom tej doby.

Neodmysliteľnou súčasťou Hálkovho životného diela sú tiež **preklady kratších próz a poézie ruských autorov Tolstého, Turgeneva, Lermontova, Krylova a Puškina**.

Do plynulého aktivitou naplneného toku Hálkovho života zasiahli neúprosne dejiny. Vznikom Slovenského štátu 18. marca 1939 bol ako štátny zamestnanec českej národnosti zbavený služby a zo Slovenska bol vyhostený. Odišiel medzi poslednými v júni 1939. Znamenalo to koniec jeho lekárskeho a zdravotno-výchovného pôsobenia na Slovensku.

Odchod zo Slovenska prežíval Ivan Hálek veľmi ťažko. Pomoc mu poskytol kamarát zo štúdií Dr. Karel Šantrůček v Prahe - Modřanoch. Tu v ústraní prežil svoje posledné roky prácou na literárnych prekladoch,

dokončil zápisky o kysuckej biede, ktoré boli po jeho smrti vydané niekoľkokrát pod názvom **Zápisky lekára**. Ďalej pracoval na svojich pamätiach vydaných až posmrtno s názvom **Vzpomínám na TGM**.

Jeho zdravotný stav sa počas vojnových rokov zhoršoval a niekoľko dní po americkom nálete na Prahu 17. februára 1945 zomrel. Pochovaný je na Vinohradskom cintoríne v Prahe v spoločnom hrobe s manželkou Louisou a dcérou Elenou Hálkovou. /Na jeho hrobe je socha mládenca v slovenskom kroji a reprodukcia kresleného portrétu od akademického maliara Pavla Lisého/.

Zásluhy českého lekára o československé zdravotníctvo a zdravotnú výchovu si cenia i na Slovensku. Menom Dr. Ivana Háľka je pomenovaná cena, ktorá je udeľovaná za najlepšiu odbornú prácu v pediatrii. V Čadci sa konajú každé 3 roky Háľkove lekárske dni venované pediatrii, ktoré uskutočňuje Spolok lekárov Kysúc v spolupráci so Slovenskou pediatrikou spoločnosťou. Jeho busta sa nachádza aj v areáli Nemocnice s poliklinikou v Čadci i v Žiline. Busta, ktorá nám pripomína Ivana Háľka, je aj v Bratislave. V Žiline je po ňom pomenovaná jedna z hlavných ulíc, ktorou chodil do práce.

V Žiline sa v roku 1946 narodila aj známa česká herečka Jana Štěpánková. V Žiline Bytčici strávila u svojich starých rodičov veľa krásnych chvíľ. Louisa Háľková po smrti svojho manžela Ivana Háľka venovala v roku 1946 svojej vnučke Jane Štěpánkovej ako spomienku na krásne spoločne prežité chvíle rozprávkovú knižku s názvom Jak sýkorka prišla o ocásek. Táto rozprávková kniha je knihou skutočných rozprávok - príbehov, ktoré Háľkovi so svojou vnučkou Janou Štěpánkovou v Bytčici prežili. Knihu ilustroval V. Kubašta /Janu Štěpánkovú v nej zachytil ako štvorročné dievčatko pred Detskou nemocnicou v Bytčici/.

Aj napriek nútenému odchodu Ivan Hálek na Slovensko a na roky prežité na Kysuciach i v Žiline nikdy nezanevrel, ba označil ich za najkrajšie vo svojom živote. Dôkazom toho je aj jeho vyznanie, ktoré vyslovil po nútenom odchode zo Slovenska v júni 1939 : "Zapustil jsem na Slovensku kořeny... Slovensko je pro mne nejdelší, nejdrahší a nejkrásnější dobou mého života ..."

Tento skromný český doktor, ktorý srdcom patril Slovensku, vykonal na poli osvety a vzdelávania, ale aj organizácie zdravotníctva na Slovensku veľký kus práce. Keďže stál pri zrode detskej nemocnice v Žiline, je jeho meno trvale zviazané aj s históriou žilinskej nemocnice, ale pre svoj úprimný

vzťah k Žiline, Kysuciam i Slovensku vôbec, je jeho meno trvale zapísané aj v historických análoch Slovenska.

Zoznam bibliografických odkazov:

KRAJČOVIČOVÁ, Natália. 1997. Lekár chudobných : Slovensko 20. storočia : Postavy a osudy - Ivan Hálek. In: Pravda, 1997, roč. 7, č. 293 (20.12.1997). [Príl.] Sobota č. 49 (1997), s. 14.

KORBEL, Dušan. 2004. O žilinskej nemocnici na okraji mesta a Jane Štěpánkovej. In: Žilinské noviny, 2004, roč. 5, č. 37, s. 21.

SMOLEŇÁKOVÁ-BINKOVÁ, Beáta. 1985. Ivan Hálek - šíriteľ osvetu na Slovensku. In: Vlastivedný zborník Považia 15. Osveta : Martin, 1985. s. 167-200.

SZÁNTÓ, Juraj. 2002. Lekár publicista Ivan Hálek 11. novembra 1872 - 17. februára 1945. In: Medicínsky monitor, 2002, roč. 8, č. 5, s. 46-47.

SZÁNTÓ, Juraj. 2002. Pred 130. výročím narodenia MUDr. Ivana Háalka - oživiť odkaz ušľachtilého človeka. In: Medicínsky monitor, 2002, roč. 8, č. 4, s. 41.

SZÁNTÓ, Juraj. 2005. Spoločnosť MUDr. Ivana Háalka. Praha. September 2005. E-mailová komunikácia.

ŠTEKLÁČOVÁ, Lýdia. 1972. Životopisný medailón Dr. Ivana Háalka. Čadca : Okresná knižnica, 1972. [29 s.].

Slovenské dotyky. 2005 [online]. [cit. 2005-09-09]. Dostupné na internete: <http://www.czsk.net/dotyky/9_2002/halek.html> .

Spoločnosť MUDr. Ivana Háalka. 2005 [online]. [cit. 2005-09-22]. Dostupné na internete: <<http://www.halek.cz>>.

BIBLIOGRAFICKÁ ČASŤ

KNIŽNÉ VYDANIA

1. Claudicatio intermittens. - Praha : Bursík a Kohout, 1900. - 228-251 s. - /Sbírka přednášek a rozprav z oboru lékařského č. 79/.
2. Mluvnica a pravopis slovenský so slovníčkom : okrem príkladmi znázornených pravopisných pravidiel i skloňovacie vzory, mnohé pokyny z mluvnice a pravopisný slovníček. - Ružomberok : J. Párička, [medzi 1901 a 1925]. - 80 s.
3. Zdravotnicke závady a úkoly na Slovensku. - Žilina : [s.n.], 1928. - 15 s.
4. Ako ozdraviť našu dedinu. - Bratislava : Osvetový sväz pre Slovensko, 1929. - 44 s.
5. Zápisky slovenského lekára : výbor z článkov, uverejnených v "Besedách Času" a v "Nedeli" z doby jeho požehnanej lekárskej činnosti na Kysuciach v rokoch 1901 - 5. - Žilina : vl. n. 1932. - 32 s.
6. Kysuce : pokus lekára o sociologiu hornatých krajín Slovenska. - Praha : Pavel Prokop, 1937. - 61 s.
7. Vzpomínám na T.G.M. - Praha : Za svobodu, 1948. - 79 s.
8. Od Tolstého k Marxovi : Kysuce : Pokus lekára o sociologiu hornatých krajov Slovenska. - Praha : Orbis, 1950. 57 s.
9. Zápisky lékaře z Horní Trenčanské. - Praha : Československý spisovatel, 1955. - 122 s.
10. Zápisky lekára. - Bratislava : Slovenský spisovateľ, 1955. - 101 s.
11. Zápisky lekára. - Bratislava : Slovenský spisovateľ, 1960. - 135 s.
12. Zápisky lekára. - Bratislava : Slovenský spisovateľ, 1972. - 171 s.

13.

Zápisky lékaře. - Praha : Avicenum, 1981. - 159 s.

KNÍŽNE VYDANÉ PREKLADY

14.

Tolstoj, Lev, N.

Kruh četby, I., II. - Praha, 1906.

15.

Tolstoj, Lev, N.

Kornej Vasilev a jiné povídky. - Praha, 1906.

16.

Driml, Karol

Bacilínek : veselá tragédia pre malých i veľkých o zdraví a o nemoci vo štyroch dejstvách s predohorou. - Choceň : Loutkář, 1924. - 44 s.

17.

Driml, Karol

Bacilínek : veselá tragédia pre malých i veľkých o zdraví a o nemoci v štyroch dejstvách s predohrou. - Žilina : O. Trávniček, 1936. - 44 s.

18.

Engels, Bedřich

Anti-Duhring. - Praha 1933.

19.

Krylov, I. A.

Bajky . - Praha : ELK 1947.

20.

Bogomolcov, A. A.

Prodloužení života. - Praha : 1946.

DIPLOMOVÁ PRÁCA

21.

Smoleňáková-Binková, Beáta

Ivan Hálek a jeho miesto v osvetovej práci na Slovensku : diplomová práca. Prešov : Filozofická fakulta univerzity Pavla Jozefa Šafárika, katedra výchovy a vzdelávania dospelých, 1980. 168 s.

ČLÁNKY /výber/

22.

Dr. Ivan Hálek sa vracia z Ameriky. In: Americký Slovák. - Roč. 1, č. 9/10 (1910), s. 20.

23.

Mrzký nápad. In: Slovenský denník. - Roč. 4, č. 27 (4.2.1921), s. 3.

24.

Poslanec dr. Ivan Hálek sa vzdal mandátu. In: Slovenský denník. - Roč. 6, č. 29a (7.2.1923), s. 5.

25.

Republikánsky klub poslancov oceňuje zásluhy dr. I. Háalka. In: Slovenský denník. - Roč. 6, č. 48a (1.3.1923), s.3

26.

Dr. Ivan Hálek nekandiduje. In: Slovenská politika. - Roč. 6, č. 192 (27.8.1925), s. 4.

27.

Prvá slovenská vláda v Žiline. - Fotogr. In: Nový svet. - Roč. 2, č. 14/16 (1927), s. 35.

28.

Dr. Ivan Hálek, bývalý predseda Sp. čs. červeného kríža v Bratislave. - Fotogr. In: Nový svet. - Roč. 2, bez čísla (1927), s. 19-20

29.

Dr. I. Hálek vládny referent zdravotníctva. In: Svet. - Roč. 1, č. 1 (10.2.1928), s. 2.

30.

Dr. I. Hálek - český vlastenec, späť so slovenským ľudom. In: Pravda (18.2.1955), bez lokácie.

31.

Ivan Hálek - šíriteľ vedeckej pravdy. In: Príroda a spoločnosť. - Roč. 4, č. 7 (1955), s. 302-305.

32.

Svetlej pamiatke dr. I. Háalka. In: Cieľ. - Roč. 6, č. 10 (1955), s. 7.

33.

K vydaniu zápiskov dr. I. Háalka. In: Ľud (29.4.1955), bez lokácie.

34.

Zápisky lekára. In: Kultúrny život. - Roč. 10, č. 35 (1955), s. 4

35.

SKUKÁLEK, Rudolf

Ivan Hálek : Zápisky lekára / Rudolf Skukálek. In: Život. - Roč. 5, č. 44 (1955), s. 12

36.

CHOMA, Branislav

Ivan Hálek o Kysuciach / Branislav Choma. In: Pravda (30.7.1955), bez lokácie.

37.

ŠPITZER, Juraj

Ivan Hálek: Zápisky lekára / Juraj Špitzer. In: Slovenské pohľady. - Roč. 71, č. 9 (1955), s. 971-974.

38.

Ivan Hálek - lekár a človek. In: Predvoj. - Roč. 1, č. 7 (1965), s. 10.

39.

Kysucký ľudomil a jeho nasledovníčky. In: Slovenka. - Roč. 18, č. 7(1965), s.3

40.

Pamätajme na dr. Ivana Háľka. In: Kultúrny život. - Roč. 20, č. 7 (1965), s. 12

41.

Človek. In: Pravda (3.3.1965), s. 4.

42.

/dj/

Spomienky na MUDr. Ivana Háľka. In: Cieľ (19.2.1970), bez lokácie.

43.

BALÍK, I.

Lékaři - literáti (25 let od smrti MUDr. Ivana Háľka) / I. Balík. In: Zdravotnické noviny (14.5.1970), bez lokácie.

44.

SLAVĚTÍNSKÝ, Milan

Synové veľkých umělců /Milan Slavětínský. In: Socialistický směr (26.6.1970), bez lokácie.

45.

FORST, Vladimír

Kdo to byl Ivan Hálek / Vladimír Forst. In: Tvorba (4.8.1971), s.10.

46.

VYSTRČIL, František

Prítel slovenského ľudu : o dr. I. Hálkovi / František Vystrčil. In: Nová svoboda (29.10.1971), bez lokácie

47.

Ivan Hálek : životopisná štúdia. In: Vlastivedný časopis. - Roč. 21, č. 1 (1972), s. 24-25.

48.

ŽÁRSKÝ, Július

Priateľ ľudí z kopaníc / Július Žársky. In: Zdravie. - Roč. 34, č. 2 (1978). s. 22-23.

49.

KUTLÍK, F.

Lekár biedy / F. Kutlík. In: Smena na nedeľu. - Roč. 17, č. 44 (1982), s. 4.

50.

(lka)

Požiadavka času a spoločnosti : na Kysuciach sa včera začali IV. Hálkove lekárske dni / [autor] (lka). In: Smer. - Roč. 34, č. 269 (12.11.1982), s. 4.

51.

GERÁT, Rudolf

V službách ľudu : k 110. výročiu narodenia Ivana Háľka / Rudolf Gerát. - Obr. In: Nové slovo. - Roč. 24, č. 48 (1982), s. 6.

52.

KRISTÍNOVÁ, Viera

Veľký prítel' slovenského národa MUDr. Ivan Hálek / Viera Kristínová. In: Sloboda. - Roč. 37, č. 50 (1982), s. 5.

53.

FAKUNDÍNYOVÁ, V.

Na pamäť lekára Kysúc / V. Fakundínyová. In: Zdravie. - Roč. 39. č. 2 (1983), s. 12-13.

54.

SMOLEŇÁKOVÁ-BINKOVÁ, Beáta

Ivan Hálek (11. november 1872 - 17. február 1945) - šíritel' osvety na Slovensku / Beáta Smoleňáková - Binková. In: Vlastivedný zborník Považia 15. - Martin : Osveta, 1985. - S. 167-202.

55.

KRAJČOVIČOVÁ, Natália

Lekár chudobných : Slovensko 20. storočia: Postavy a osudy - Ivan Hálek / Natália Krajčovičová . - Fotogr. 2, obr. 1. In: Pravda. - Roč. 7, č. 293 (20.12.1997). - [[Príl.] Sobota. - Č. 49 (1997), s.14.]

56.

Lekár publicista. In: Práca. - Roč. 47, č. 22 (31.1.1992), s. 6.

57.

ŠTEPITA, Ján

Bábkové divadlo - prirodzený prostriedok pri liečbe detských pacientov / Ján Štepita. In: Žilinské noviny. - Roč. 3, č. 7 (11.2.2002), s. 15.

58.

ČIŽMÁRIK, Rudolf

Lekár chudobných / Rudolf Čižmárik. In: Slovenka. - Roč. 55, č. 24 (2002), s. 32-33.

59.

SZÁNTÓ, Juraj

Pred 130. výročím narodenia MUDr. Ivana Hála - oživiť odkaz ušľachtileho človeka / Juraj Szántó. In: Medicínsky monitor. - Roč. 8, č. 4 (2002), s. 41.

60.

SZÁNTÓ, Juraj

Lekár a publicista Ivan Hálek 11. novembra 1872 - 17. februára 1945 / Juraj Szántó. In: Medicínsky monitor. - Roč. 8, č. 5 (2002), s. 46-47.

61.

SZÁNTÓ, Juraj

Český lekář a Slovensko / Juraj Szántó. In: Praktický lekář. - Roč. 82, č. 8 (2002), s. 505-506.

62.

KORBEL, Dušan

O žilinskej nemocnici na okraji mesta a Jane Štěpánkovej / Dušan Korbel. - Fotogr. In: Žilinské noviny. - Roč. 5, č. 37 (2004), s. 21.

Menný register

B

Balík, I. 44
Bogomolcov, A. A. 20

Č

Čižmárik, Rudolf 50

D

Driml, Karol 16,17

E

Engels, Bedřich 18

F

Fakundínyová, V. 53
Forst, Vladimír 45

G

Gerát, Rudolf 51

CH

Choma, Branislav 36

K

Korbel, Dušan 62
Krajčovičová, Natália 55
Kristínová, Viera 52
Krylov, I. A. 19
Kutlík, F. 49

P

Prokop, Pavel 6

S

Slavětínský, Milan 44
Skukálek, Rudolf 35
Smoleňáková-Binková, B. 21, 54
Szántó, Juraj 59, 60, 61, 62

Š

Špitzer, Juraj 37
Štepita, Ján 57

V

Vystrčil, František 45

Ž

Žársky, Július 48

Obrazová příloha

Báseník Vítězslav Hálek, otec Ivana Háleka

matka Dorotka Hálková s
malým Ivanem

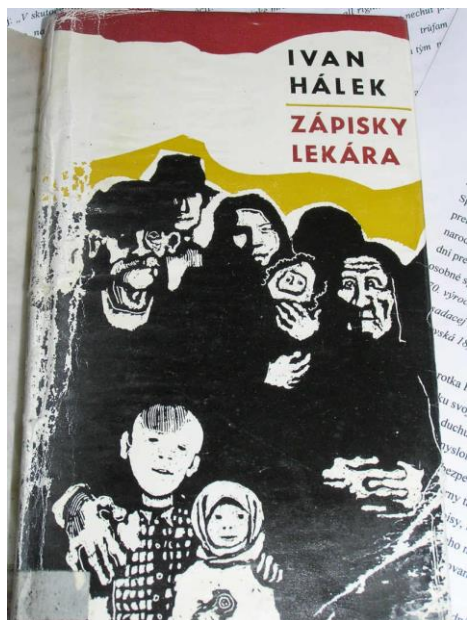
Ivan Hálek s manželkou Luisou

Druhá detská nemocnica na Slovensku, založená v roku 1922 v Žiline Bytčici

"Babuškov dom" v ktorom Ivan Hálek žil a pracoval v rokoch 1905-1939

Zápisky lekára, vydanie z roku 1960

Reprodukcia obálky knihy:
Vzpomínám na TGM /1948/

Zápisky slovenského lekára, 1. vydanie, 1932

MUDr. Ivan Hálek (druhý sprava) s budúcimi sestričkami Červeného kríža

Hrob MUDr. Ivana Hála
na Vinohradskom cintoríne v Prahe

Obsah

Bibliografická poznámka	1
Životné osudy	2 - 8
Zoznam bibliografických odkazov	8
Knižné vydania	9-10
Knižne vydané preklady	10
Diplomová práca	10
Články	11-14
Menný register	15
Obrazová príloha	16-20

MDT: 016:929

Názov: Ivan Hálek

Podnázov: výberová personálna bibliografia vydaná pri príležitosti 60. výročiu úmrtia

Zostavila: Božena Sobolová

Zodpovedná redaktorka: Mgr. Katarína Šušoliaková, riaditeľka Žilinskej knižnice

Vydala: Žilinská knižnica

Rok vydania: 2005

Rozsah: 15 s, 4 s. obr. príl.

Počet zázv: 62

Počet výtł.: 50 ks

Busta a památník v areáli Nemocnice s poliklinikou v Žiline

ISBN 80-85148-34-X
EAN 9788085148343